

Ври Кери пѣтел-о, у чичови за огън.—Кери казвала че пѣтел-а ври, а кога я потърсили тя отишла у чичови си за огън че огънът бил изгаснѣл.

Ври ми задникът кисело за него.—Не съм толкоз плавнонала за него.

В' роднинитѣ — вуйната, у гозбитѣ — бобът, в' завивкитѣ — рогоската, от тѣх по-долне нѣщо нѣма,—казало нѣкое момче, като разказвало как ходило у вуйнини си на гости, и вуйна му го гостила с' боб и му дала рогоска за да се завие прѣз нош'та.

В' редък кал камък не върляй (да те не опръска).

Врѣл е в' малко и в' голѣмо гърне.—Случвал се на тѣсно и на широко.

Врѣла пушина в' щърбо гърне.—Нѣщо което не заслужава да се говори за него; ничтожно събитие.

Вре са като червив.

Вре са като червиво куче из базак.

Врѣчеш ли са, дрѣж си думата: Не си ли? дрѣж са, не са вричай.

В' рѣшето вода стои ли?

Вря-ка-ка! вря-ка-ка! умря-попа! умря-попа! Дѣ да го заровим? Дѣ да го заровим?—Тук, тук, тук! Така нѣкак прѣдставят значението на жебенскитѣ врякания, като залѣват дѣцата и особено когато да ги пощат или да им мият главитѣ, а тѣ не дават. Плашат ги още че ако не дават да им чистят въшкитѣ, като се умножат ще исплетат вѣже и ще завлѣкат дѣцата в' рѣката при жебитѣ.

Вряк да викаш, кряк да викаш, пари съм дал, ще те ям.—От прикаската за оня селянин, който си купил ахтапод да ѣде, а то било жаба.

Врѣме брѣме¹⁾ продава (а скѣпия го купува). Турската: Заман саман сатар.

Врѣмето самѣ град гради и врѣмето го пак разгражда.

Врѣме печелѣ, сила печѣлиш.

Врѣмето е стар учител.

¹⁾ Нѣкои писатели пишат време, но в' южното нарѣче се изговарят: вряме, бряме.